

TUDOR ARGHEZI

1 zece CĂȚEI

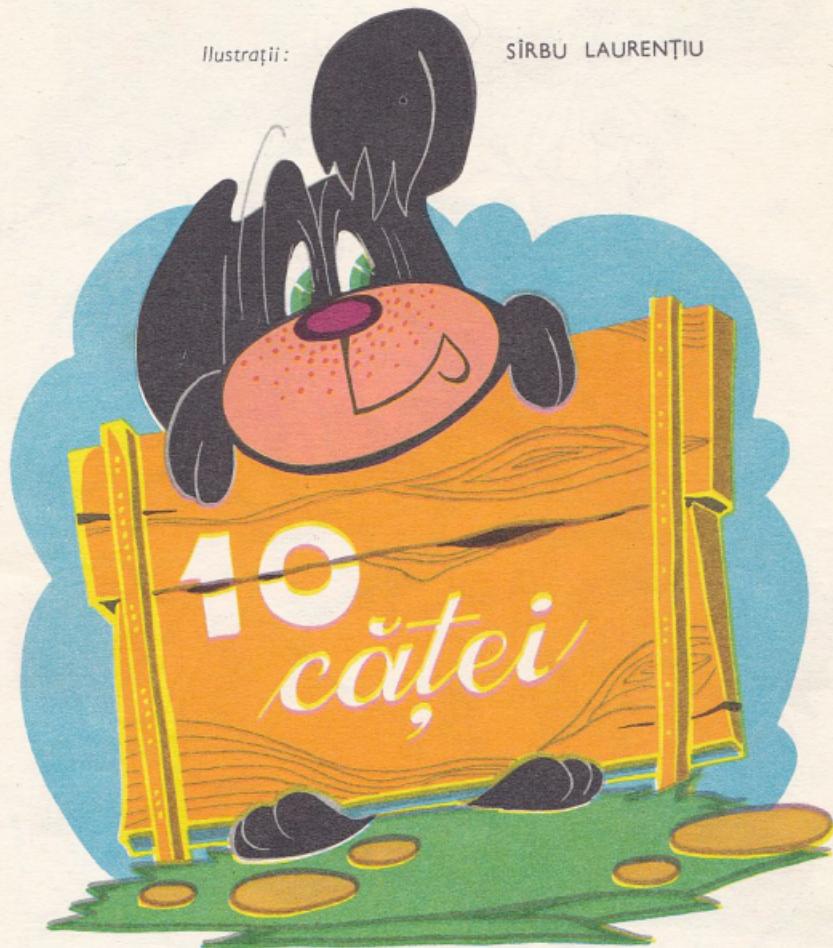
Ilustrații:
SÎRBU LAURENȚIU

TUDOR ARGHEZI

Ilustrații:

SIRBU LAURENTIU

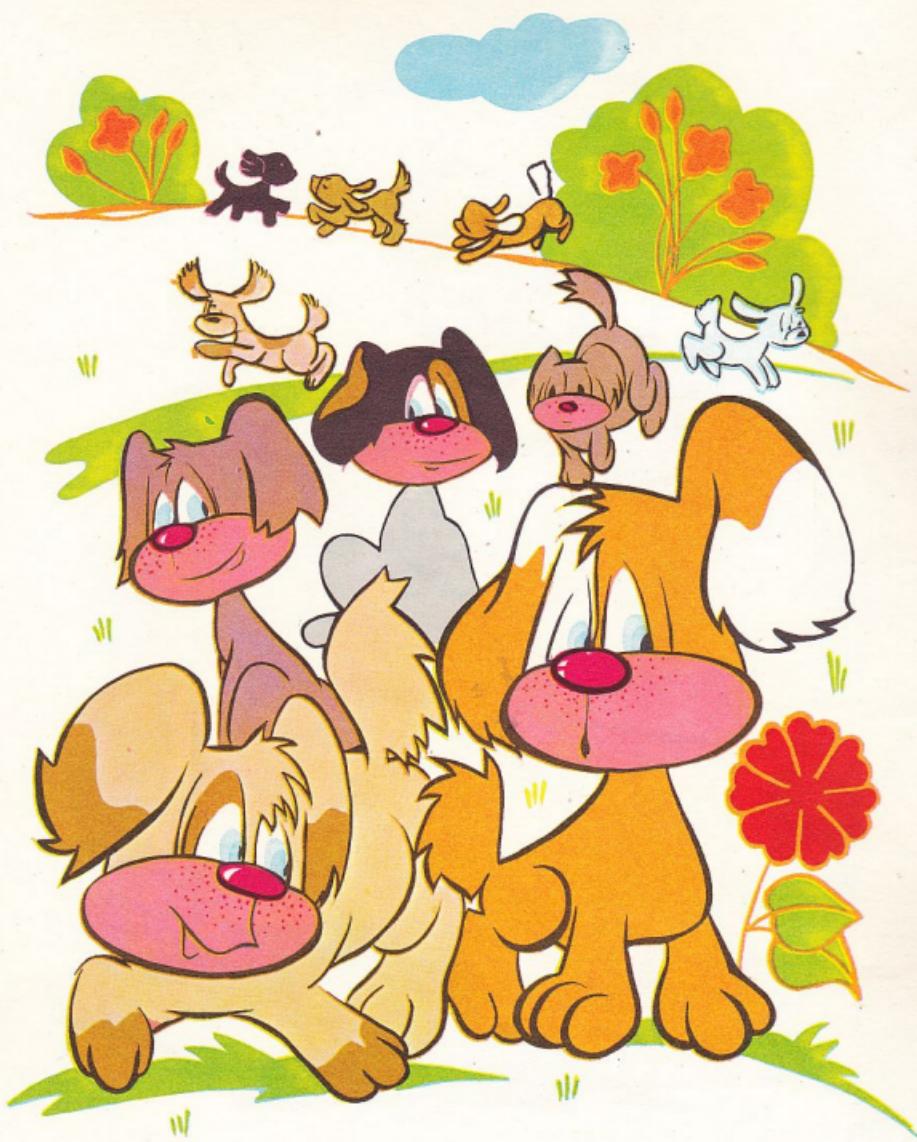

ÎNVĂȚAȚI O POEZIE, COLORÎND!

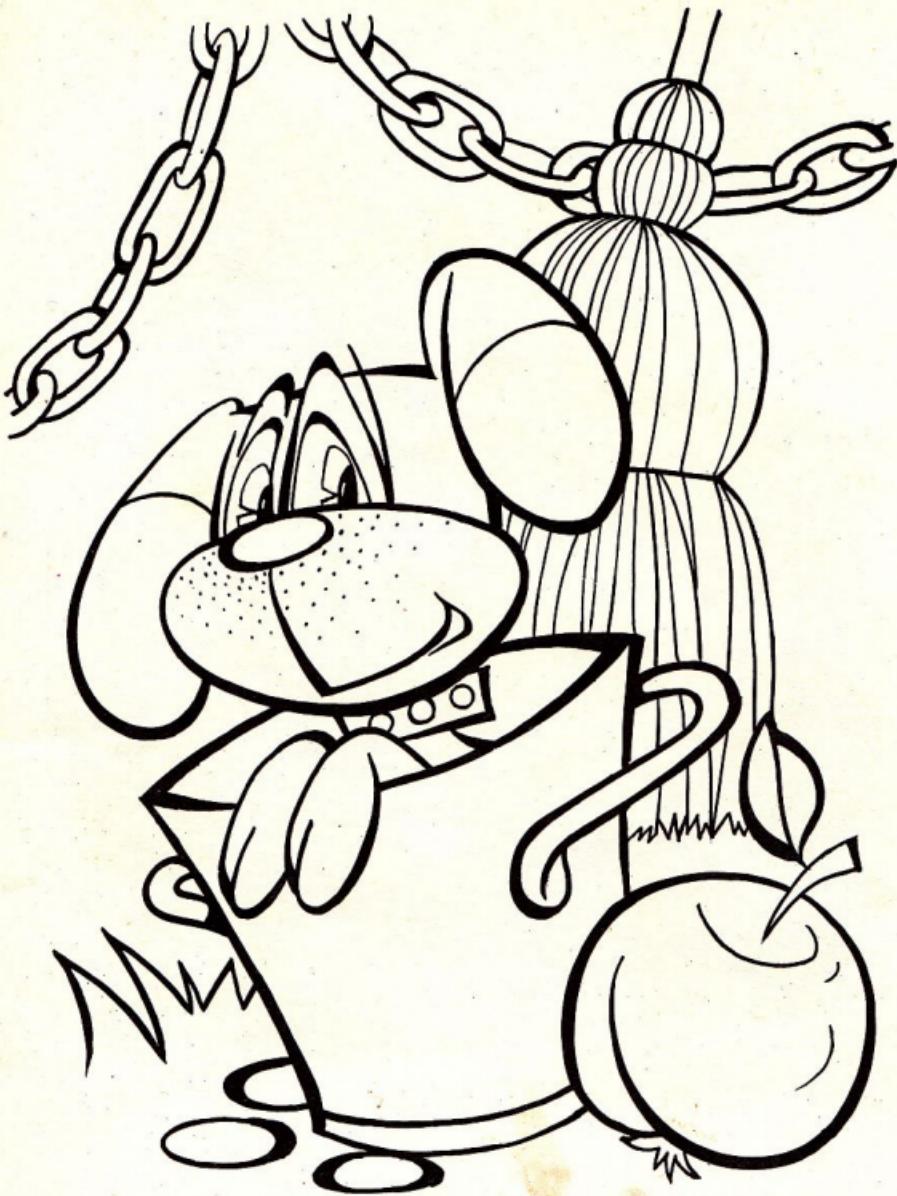
EDITURA „CERES”

București • 1973

S-au legat zece căței
Să se facă derbedei,
Doritori de-o viață nouă.

Unul însă s-a retras
Și din zece-au mai rămas
Buni tovarăși numai nouă.

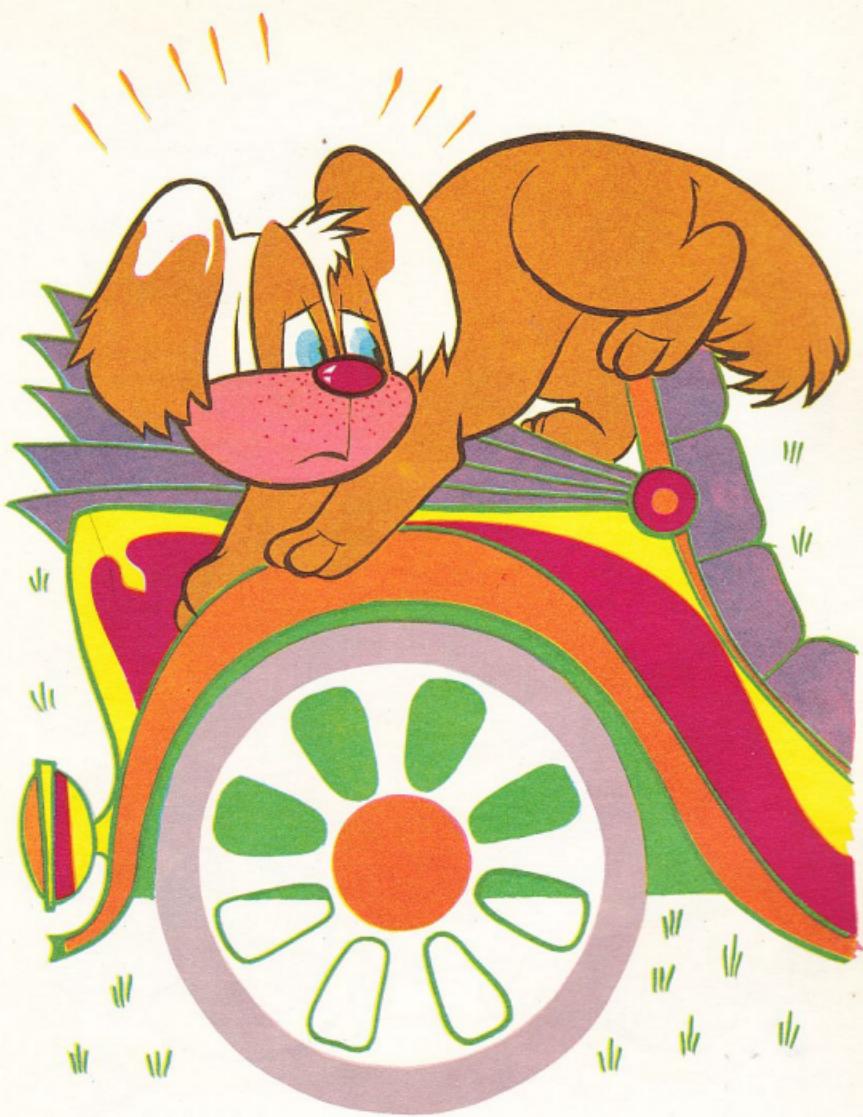

Hotărîți, fără zăbavă
S-au și dat la o ispravă.
Mai cuminte, cel mai copt

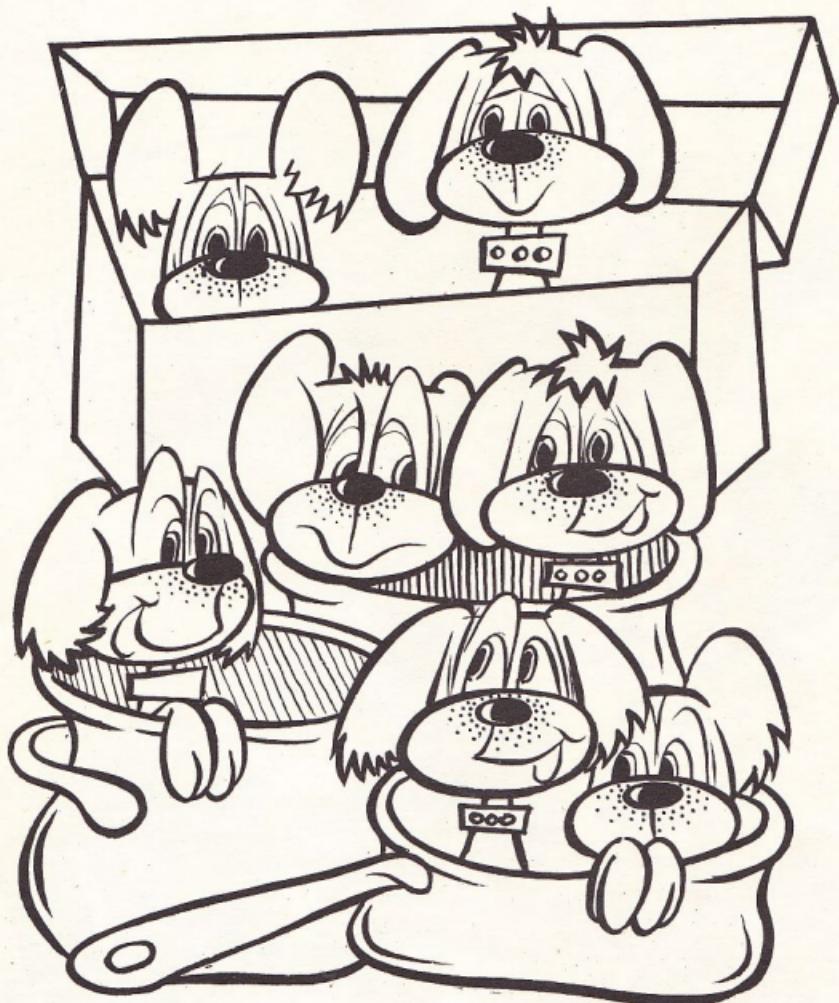
S-a pitit sub coșul mare
Și din nouă, prin urmare,
Au rămas, cățeii, opt.

Opt s-au strecurat tiptil
Într-un automobil,
Pe șofer, cum l-au zărit,
Ei s-au și cărăbănit.*

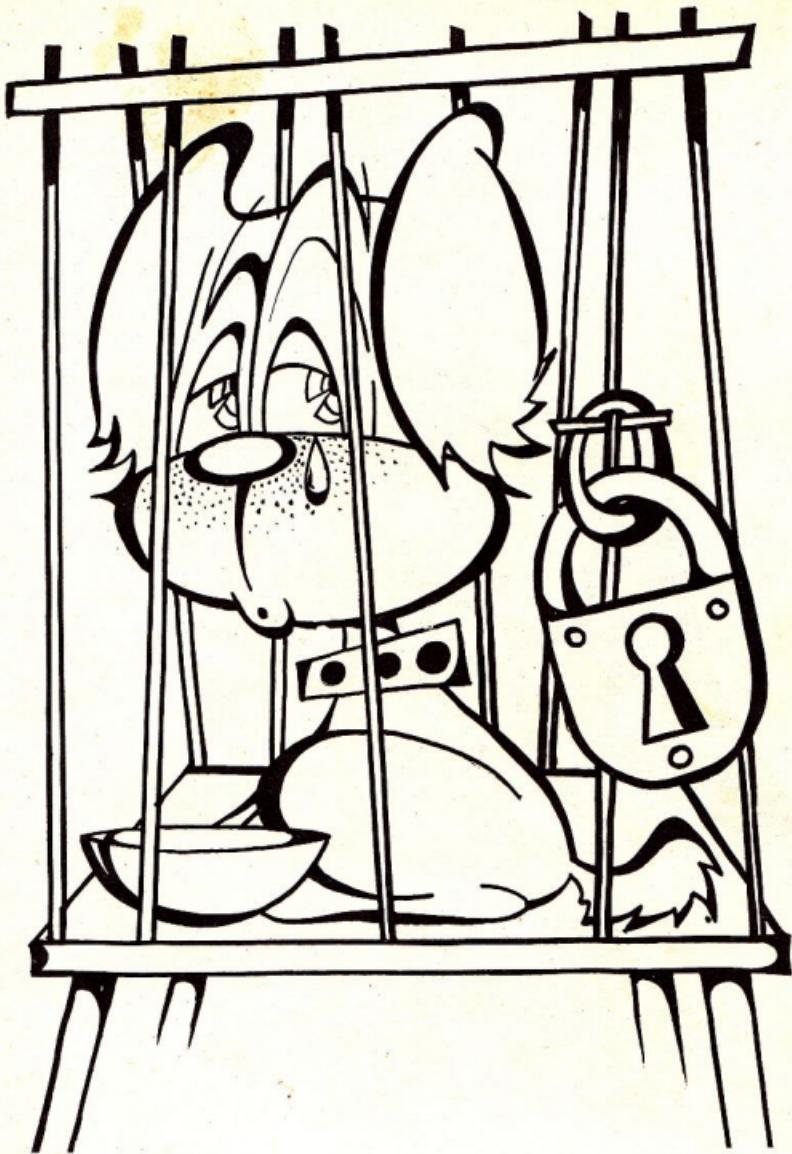
Numai unul, mai sfios,
Și cu dinții toți de lapte,
N-a putut să sară jos
Și din opt rămas-au șapte.

Iată-i instalați, în fine,,
Cum nu se putea mai bine.

Cînd veni proprietăreasa
O iau iar la sănătoasa.
Dar pe unu-l înșfăcase
Și-au rămas, din șapte, șase.

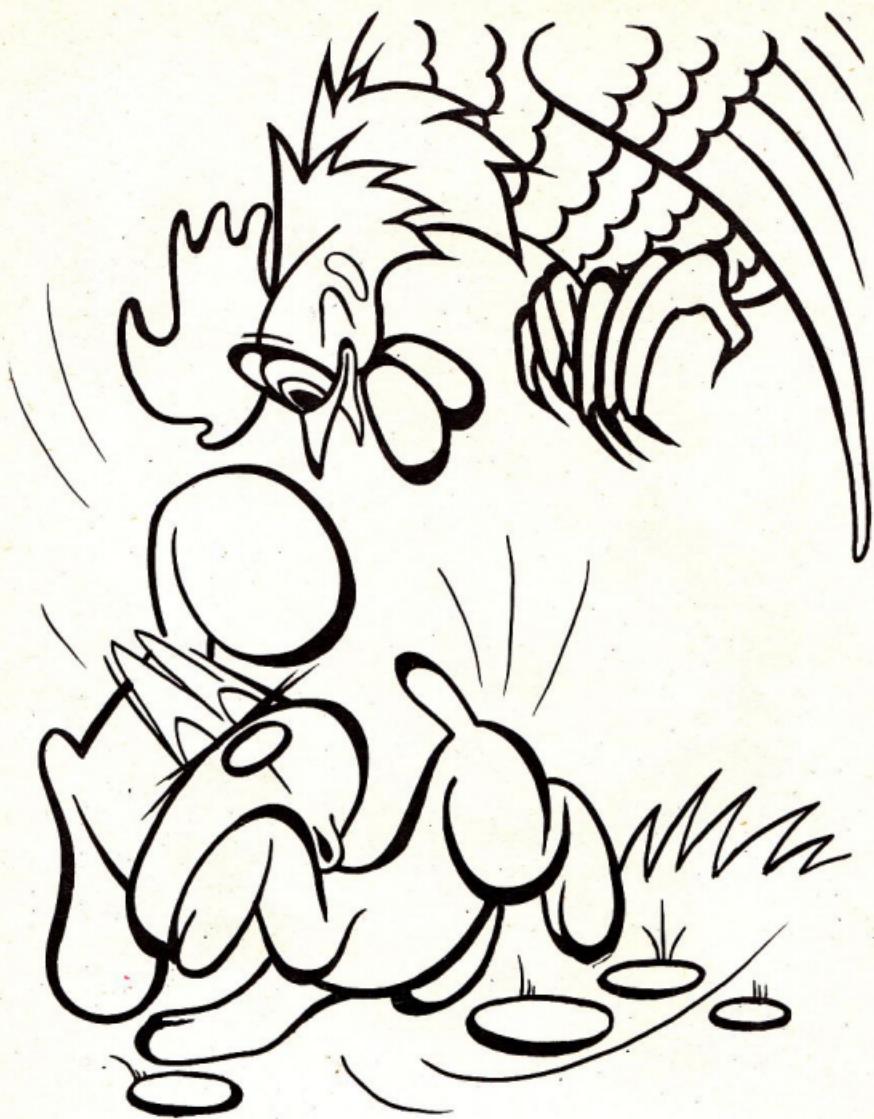
Cu al şaselea cătel
S-a-ntimplat ceva la fel.
Ca o fiară care muşcă¹
A fost prins şi pus în cuşcă.

E uşor să te convingi
Cum se face că, deodată,
După fusta sfîşiată,
Au rămas, din şase, cinci.

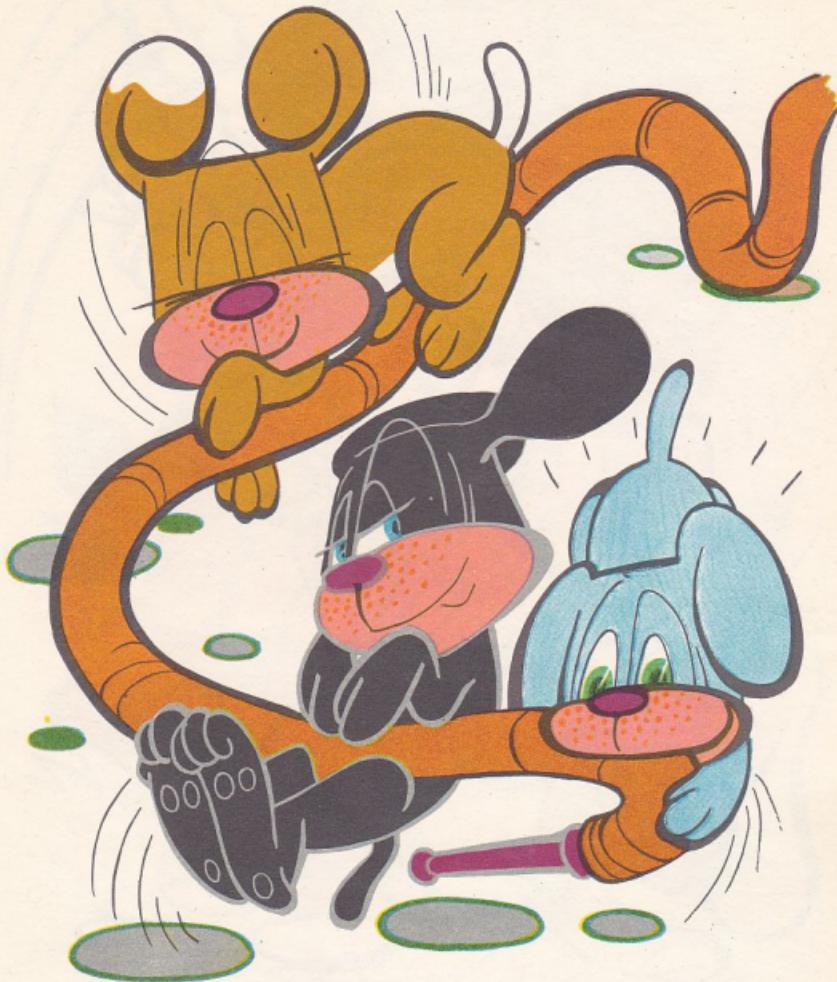
Însă, piază rea și-aici,
Că au dat de un arici.
Cel mai blînd și mai netot
Înțepat a fost în bot,

Și rănitul, ca la teatru,
A ieșit schilod din scenă
Și rămaseră-n arenă,
Din toți cinci cățeii, patru.

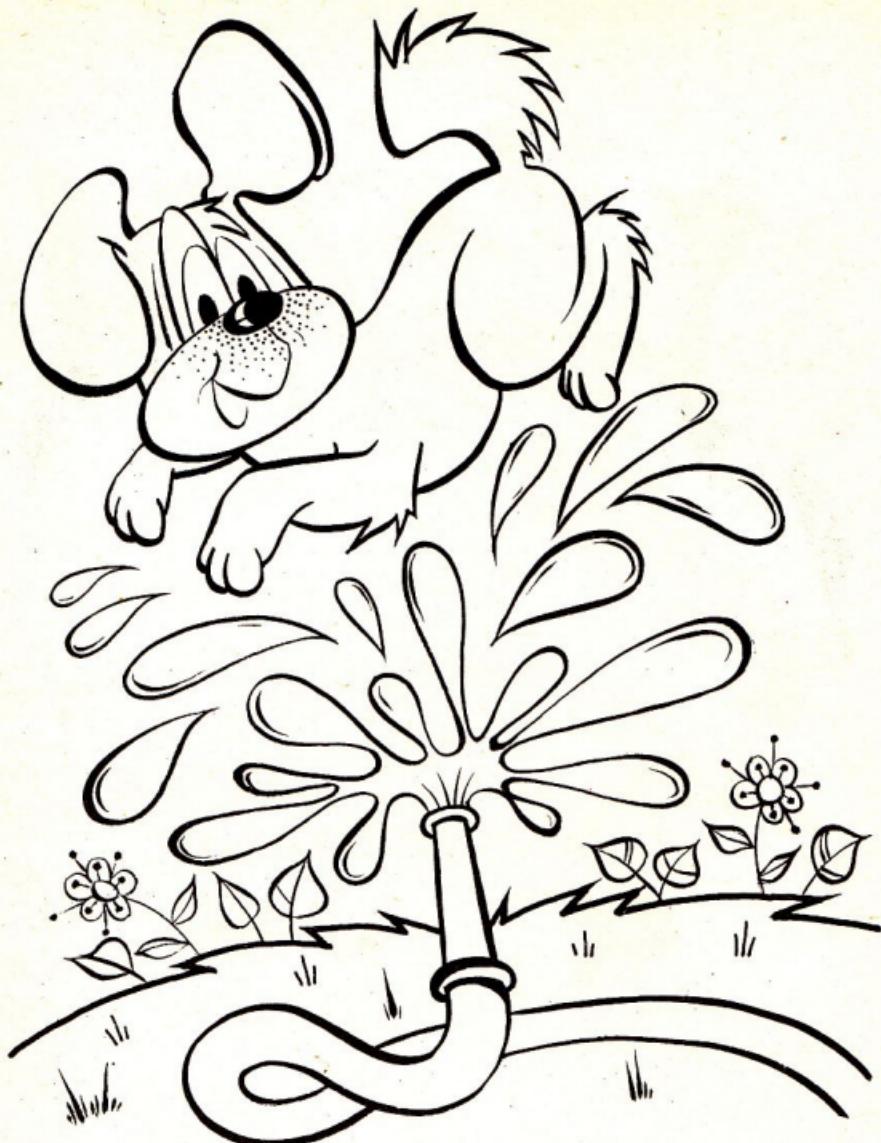

Cînd au dat și de cocoș
În cotețul cu cuibare,
Altul a scăpat din gheare

Scărmănat și cocoloș.
Și din patru derbedei
Au rămas acuma trei.

Crezi că s-au astimpărat,
După tot ce s-a-nțimplat?
Iată-i cum au tăărît
Pe furtunul de stropit

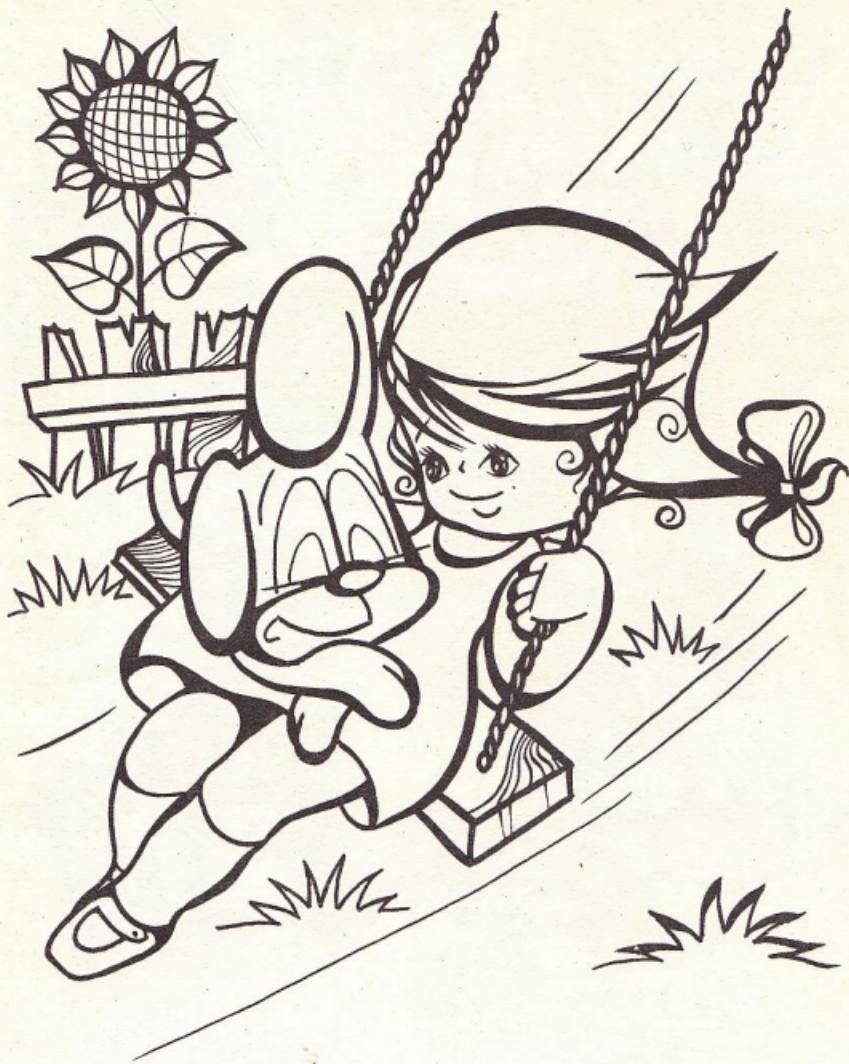
Și l-au tras și l-au tîrît
Pînă ce a izbucnit
Și pe unul l-a chiorît.

Și din trei cătei vioi
• Am rămas numai cu doi.

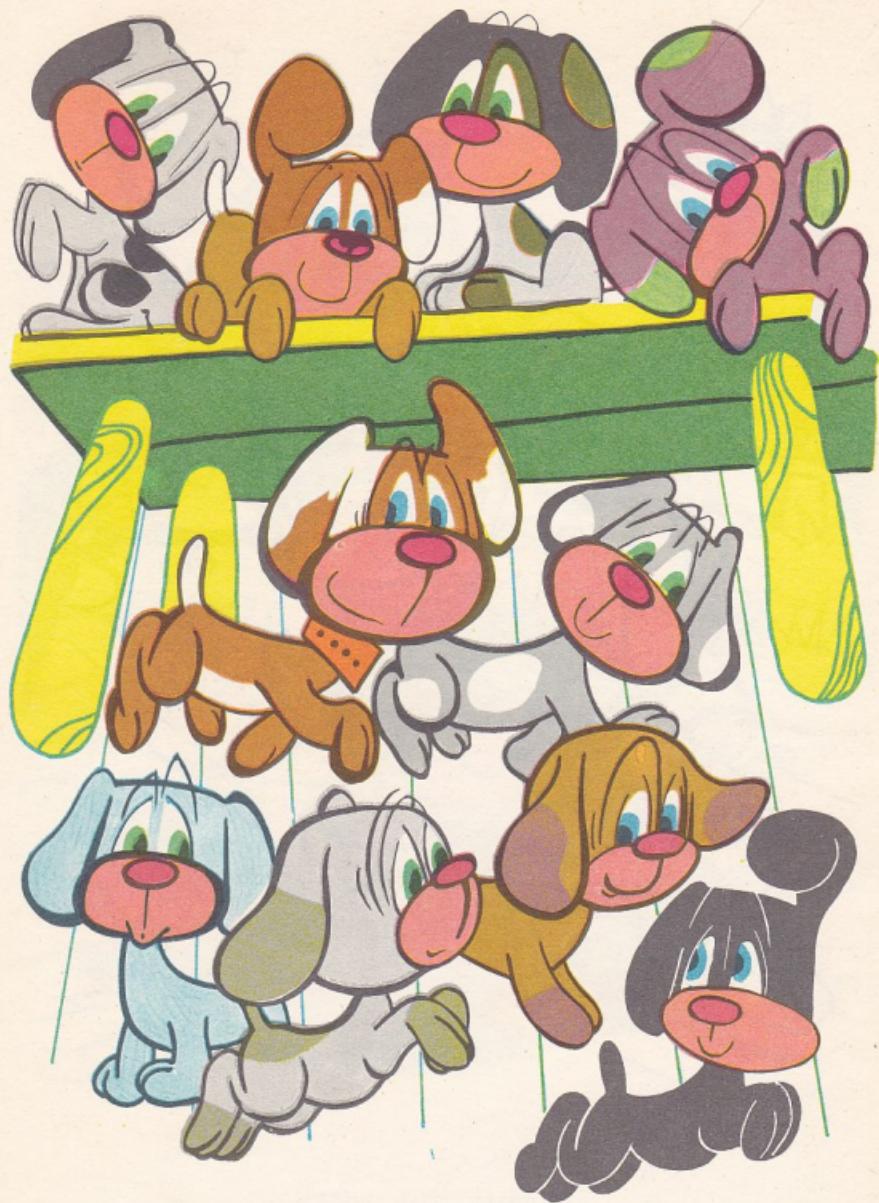

Dar cățeii pe o punte
Începură să se-nfrunte.
Unul din cătei, săracul,

Făcînd, prostu, pe nebunul,
A venit de-a berbeleacul
Și-a rămas, la urmă, unul.

Singuratic, trist, mîhnit,
Tocmai bine-a nimerit.
Drăgălașa de copilă
L-a primit la ea cu milă.

Si cînd iar s-au întinuit
Toți cățeii camarazi,
A fost și mai fericit

Pînă-n zilele de azi.
Căci, dintr-unul, hai, noroc!
S-au făcut zece la loc.

mite

Zece mîte-au fost poftite
La un ceai, pe negîndite.

Dar, de teamă să n-o plouă,
Poate și de altă frică,
Stă la ușă cea mai mică
Și-au plecat de-acasă nouă.

Nouă mișe-ascultă-aici
Un concert pentru pisici.

Una sforăie pe nas
Și acuma doarme dusă.
Și din toată ceata spusă
Mîțe opt au mai râmas.

Opt pisici se duc la riu
Unde-i apa peste briu
Plină-n fund cu frig și noapte.

Un pisoi, cum a călcat,
Că s-a dus! și s-a-necat
Și-au rămas cu toate, șapte.

Şapte mîce s-au jucat
Â un joc nemaijucat.
Cărămizile, fiind groase,

Au lovit pe una-n cap,
Ca o muche de dulap.
Şi-au rămas, din şapte, şase.

Șase mițe din grădină
S-au suit într-o mașină,
Și-n tîrligi, ca în opinci,

Una ne-ncăpind, frumos,
Au lăsat-o-n drum, pe jos,
Și din șase mai sînt cinci.

Cinci pisici s-au rînduit
Sus, pe mal, la pescuit.

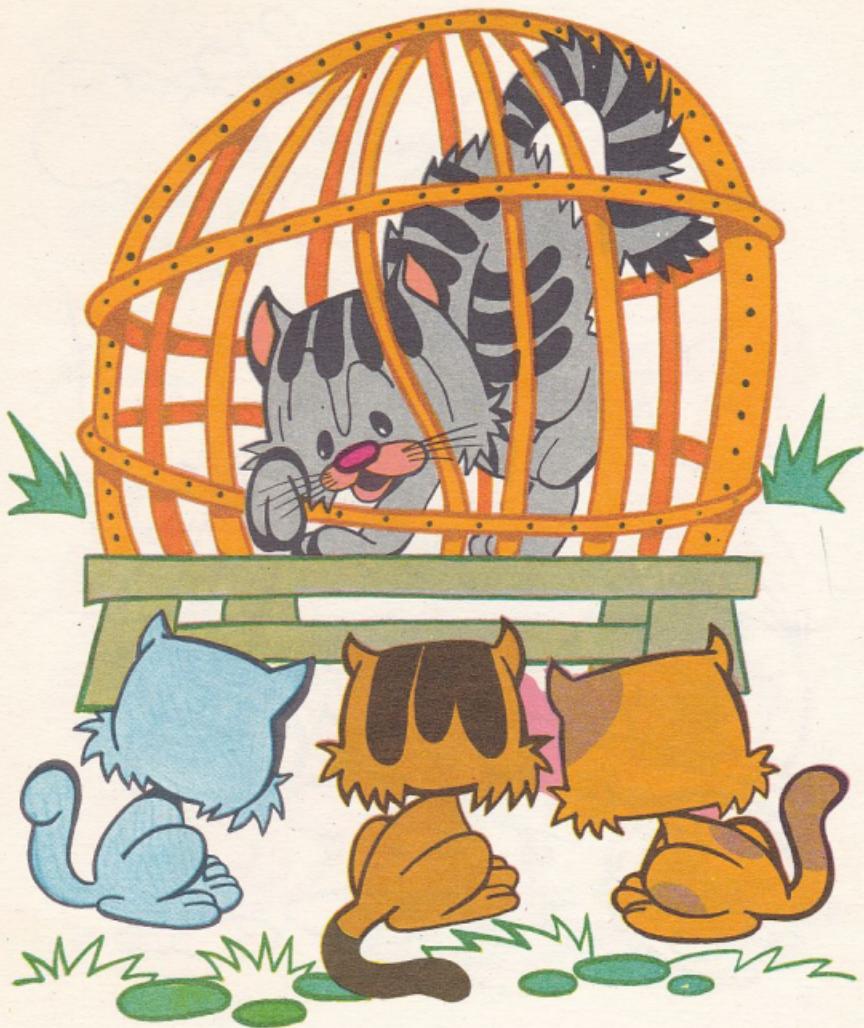

Hai, mai prinde-l, dacă poți!
Că pe unul l-a furat
Racul cel răscăcărat
Și-au rămas patru din toți.

Patru mîte, după pește,
Vor să-l prindă între dește
Și cu mâna, vrei, nu vrei.

Una fugă cu un crap,
Să și-l facă la proțap,
Și-au rămas, din patru, trei.

Trei pisici, precum se știe,
S-au dus la menajerie
Ca să vadă un cotoi,

Însă pe cel mai drăguț
L-a luat și l-a dus un struț
Și-au rămas pisicii doi.

Două mițe, chipurile,
Au bătut nisipurile
Toată ziua, toată luna.

Dar o miță, mi s-a spus,
A zburat și s-a tot dus
Și-a rămas, din două, una.

O pisică de prigoană,
S-a văzut că e orfană,
Singuratică și mică.

Și, bolnava, s-a culcat.
Nu mai știu ce s-a-ntîmplat.
Nu mai e nici o pisică.

Redactor: IULIA CHEŞU • Tehnoredactor: EUGENIA CERNEA

INTreprinderea POLIGRAFICA SIBIU

zeee MÍ! E

Lei 4,50